

21 Απριλίου, 1990

[ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΑΝΔΡΕΑΣ ΔΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ,

(Αιτητής στην Υπόθεση Αρ. 516/88),

ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ ΔΙΚΩΜΙΤΗΣ,

(Αιτητής στην Υπόθεση Αρ. 528/88),

v.

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ ΚΥΠΡΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υποθέσεις Αρ. 516/88, 528/88).

Αίτηση Ακυρώσεως — Έννομο Συμφέρον — Απώλεια — Παραίτηση του αιτητή από ασκηθείσα αίτηση ακυρώσεως, αίρει το έννομο συμφέρον του.

Διοικητικό Δικονομικό Δίκαιο — Συνεκδίκαση — Αιτήσεις Ακυρώσεως στρεφόμενες κατά της αυτής πράξης — Αναγκαιότητα συνεκδικασής τους. 5

Διοικητικό Δικονομικό Δίκαιο — Συνάφεια — Περισσότερες πράξεις προσβαλλόμενες με το ίδιο δικόγραφο — Προϊμποθέσεις — Συνέπειες από την έλλειψή τους. 10

Οργανισμοί Δημοσίου Δικαίου — Ραδιοφωνικό Ίδρυμα Κύπρου — Υπάλληλοι — Προαγωγές — Κριτήρια — Νομικό καθεστώς — Εφαρμοζόμενη νομολογία. 15

Υπάλληλοι — Οργανισμοί Δημοσίου Δικαίου — Ραδιοφωνικό Ίδρυμα Κύπρου — Προαγωγές — Προσόντα — Μη προβλεπόμενα προσόντα που σχετίζονται με τα καθήκοντα της θέσης — Βαρύτητα. 20

Οργανισμοί Δημοσίου Δικαίου — Ραδιοφωνικό Ίδρυμα Κύπρου —

Υπάλληλοι — Προαγωγές — Αρχαιότητα — Πότε αποκτά κρισιμότητα — Βαρύτητα.

5 Αναθεωρητική Δικαιοδοσία — Δικαστικός Έλεγχος — Επέμβαση Δικαστηρίου — Σε προσβολή διορισμού ή προαγωγής — Έκδηλη υπεροχή.

10 Οι αιτητές προσέβαλαν την προαγωγή των ενδιαφερομένων μερών στη θέση Τεχνικού Επιθεωρητή στο Ραδιοφωνικό Ίδρυμα Κύπρου, αντί των ιδίων.

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας τις προσφυγές, αποφάσισε ότι:

15 1. Ο αιτητής στην Προσφυγή Αρ. 516/88 στη διάρκεια της ακρόασης απέσυρε την προσφυγή του εναντίον της προαγωγής ενός ενδιαφερόμενου μέρους. Παραιτήθηκε της προσφυγής η οποία και θα απορριφθεί, γιατί μετά την παραίτηση ο αιτητής θεωρείται ότι έπαυσε να έχει έννομο συμφέρον. Ο αιτητής είναι ο αρμοδιότερος - *de juris et de jure* - κριτής του ίδιου συμφέροντος. Η παραίτηση από άσκηση του ενδίκου μέρους της προσφυγής για ακύρωση διοικητικής πράξης είναι δεκτή.

20

25 2. Προσφυγές οι οποίες στρέφονται εναντίον της ίδιας διοικητικής πράξης πρέπει να συνεκδικάζονται και να δικάζονται από την ίδια σύνθεση Δικαστηρίου μονομελούς ή Ολομέλειας, γιατί άλλωστε η απόφαση στην προσφυγή που θα τελειώσει πρώτη, παρασύρει και καθιστά απαράδεκτη την άλλη ή άλλες προσφυγές.

30 Η Γραμματεία του Δικαστηρίου και οι δικηγόροι έχουν υποχρέωση να προβαίνουν σε διευθετήσεις ή αιτήσεις, αντίστοιχα, για συνεκδίκαση των προσφυγών αυτών από την ίδια σύνθεση Δικαστηρίου.

35 3. Οι Κανόνες Πολιτικής Δικονομίας δεν έχουν εφαρμογή, αναφορικά με την ομοδικία την αναφερομένη στην προσβολή περισσοτέρων της μίας διοικητικής πράξης με την ίδια προσφυγή, λόγω της φύσεως και του σκοπού της διοικητικής δικαιοσύνης.

40 Το Δικαστήριο εφαρμόζει τη δικονομία που ισχύει σε χώρες που έχουν το ίδιο σύστημα διοικητικού δικαίου, όπως η Ελλάδα. (Βλ. *Georghiou v. Republic* (1987) 3 C.L.R. 400, *Μαρία Σιμιλλή και Άλλος v. Κυπριακής Δημοκρατίας* (1990) 3 Α.Α.Δ. 463.)

Δε χωρεί προσφυγή με το ίδιο δικόγραφο εναντίον περισσότερων της μίας αυτοτελούς διοικητικής πράξης, οι οποίες δεν είναι συναφείς.

Η προσφυγή είναι παραδεκτή μόνο αναφορικά με την πρώτη προσβαλλόμενη πράξη. Αναφορικά με μέρος της προσφυγής που προσβάλλει άλλη πράξη, η οποία δεν είναι συναφής με την πρώτη, η προσφυγή είναι απαράδεκτη και απορρίπτεται. Με επιείκεια το Δικαστήριο, αν πριν την απόρριψη καταχωρισθεί νέα προσφυγή, δε θεωρεί τη δεύτερη προσφυγή εκπρόθεσμη, γιατί θεωρείται ότι είναι διαχωρισμός της πρώτης προσφυγής.

Πράξεις ή αποφάσεις θεωρούνται συναφείς, εάν η μία πράξη αποτελεί προϋπόθεση της άλλης, ή αφορούν τον ίδιο αιτητή, στηρίζονται στις ίδιες διατάξεις του Νόμου, έχουν ταυτόσημη αιτιολογία και εξεδόθησαν στην ίδια διοικητική διαδικασία από το ίδιο όργανο.

Στην Προσφυγή Αρ. 516/88 οι δύο προσβαλλόμενες πράξεις δεν έχουν συνάφεια μεταξύ τους και ως εκ τούτου η προσφυγή αναφορικά με τη δεύτερη απόφαση είναι απαράδεκτη και θα απορριφθεί.

4. Είναι πάγια νομολογία ότι η διορίζουσα αρχή πρέπει να συνεκτιμήσει όλα τα νομοθετημένα κριτήρια και να καταλήξει στην επιλογή του καλύτερου υποψηφίου.

Ο ισχυρισμός του αιτητή στην Υπόθεση Αρ. 528/88 ότι εκτελούσε ανώτερα καθήκοντα της θέσης του Τεχνικού Βοηθού είναι νομικά αστήρικτος και καμιά επιρροή δεν μπορεί να ασκήσει στο αποτέλεσμα της προσφυγής ή τη νομιμότητα της προσβαλλόμενης απόφασης.

Οι θέσεις, όπως είναι φανερό από το σχέδιο υπηρεσίας, δε χωρίζονται σε θέσεις τηλεόρασης και θέσεις ραδιοφώνου, αλλά θέσεις στο Ραδιοφωνικό Ίδρυμα Κύπρου. Οι Τεχνικοί Βοηθοί και Επιθεωρητές, είτε ασκούν καθήκοντα στο τμήμα ραδιοφώνου, είτε ασκούν καθήκοντα στο τμήμα τηλεόρασης, είναι ισοβάθμιοι και χρειάζεται ειδικευση στη συντήρηση όλων των μηχανημάτων χωρίς την ανάγκη διάκρισης στο βαθμό εξειδίκευσης.

5. Η διορίζουσα αρχή δε δικαιούται να παραγνωρίζει την κατοχή από υποψήφιο προσόντων τα οποία σχετίζονται με τη φύση των καθηκόντων της θέσης, αλλά πρέπει να τα συνεκτιμήσει με τα υπόλοιπα στοιχεία στη γενική αξιολόγηση των υποψηφίων, χω-

ρίς να αποδίδει σε αυτά υπέρμετρη βαρύτητα.

- 5 6. Η αρχαιότητα από μόνη της δεν αποτελεί αποφασιστικό κριτήριο και δεν μπορεί να υπερισχύει. Η διορίζουσα αρχή πρέπει να λαμβάνει υπόψη το σύνολο των κριτηρίων - αξία, προσόντα, αρχαιότητα - η δε αρχαιότητα μπορεί να κλίνει την πλάστιγγα αν δύο υποψήφιοι είναι περίπου ισοδύναμοι στα πρώτα κριτήρια. Βεβαίως πρέπει να γίνει συνεκτίμηση όλων των κριτηρίων.
- 10 7. Η νομιμότητα της προσβαλλόμενης απόφασης θα κριθεί με βάση τις ακόλουθες αρχές που έχουν καθιερωθεί από το Δικαστήριο τούτο:-
- 15 α. Το Διοικητικό Δικαστήριο δεν ακυρώνει απόφαση διορισμού ή προαγωγής, αν η απόφαση λήφθηκε σύμφωνα με το Νόμο και τα γεγονότα της συγκεκριμένης υπόθεσης και ήταν εύλογα επιτρεπτή.
- 20 β. Το Δικαστήριο δεν υποκαθιστά τη δική του κρίση, αναφορικά με την επιλογή του καταλληλότερου υποψηφίου για προαγωγή ή διορισμό, με την κρίση του αρμοδίου οργάνου.
- 25 γ. Το Δικαστήριο δεν επεμβαίνει, εκτός εάν ο αιτητής αποδείξει έκδηλη υπεροχή έναντι του υποψηφίου που προάχθηκε.

Οι προσφυγές απορρίπτονται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

- 30 *President of the Republic v. Louca and Others (1984) 3(A) C.L.R. 241,*
Papaioannou and Others v. Republic (1989) 3(A) C.L.R. 38,
- 35 *Georghiades and Another v. Republic (1966) 3(B) C.L.R. 827,*
Georghiou v. Republic (1987) 3(A) C.L.R. 400,
- 40 *Σιμιλλή και Άλλος ν. Δημοκρατίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 463,*
Αποφάσεις Συμβουλίου Επικρατείας, Ελληνικό Συμβούλιο της Επικρατείας 1933 Β' ΙΙΙ, Υπόθεση Αρ. 865/1933; σελ. 556,
Andreou v. Republic (1979) 3 C.L.R. 379,

<i>Soteriadou and Others v. Republic</i> (1983) 3(B) C.L.R. 921,	
<i>Michaelides and Another v. Republic</i> (1987) 3(C) C.L.R. 2170,	
<i>Δρουσιώτης και Άλλος ν. Δημοκρατίας</i> (1989) 3(B) Α.Α.Δ. 519,	5
<i>Dometakis v. Republic</i> (1988) 3(C) C.L.R. 1673,	
<i>Δημοκρατία ν. Παπαμιχαήλ</i> (1989) 3(B) Α.Α.Δ. 823,	10
<i>Ζαπίτης και Άλλος ν. Δημοκρατίας</i> (1989) 3(Γ) Α.Α.Δ. 1098,	
<i>Ιωνά και Άλλος ν. Δημοκρατίας</i> (1989) 3(Γ) Α.Α.Δ. 1775,	
<i>Χριστοφή ν. Δημοκρατίας</i> (1989) 3(Δ) Α.Α.Δ. 2245,	15
<i>Partellides v. Republic</i> (1969) 3 C.L.R. 480,	
<i>Smyrnios v. Republic</i> (1983) 3(A) C.L.R. 124,	20
<i>Republic v. Zachariades</i> (1986) 3(A) C.L.R. 852,	
<i>Christou and Others v. Public Service Commission</i> 4 R.S.C.C. 1,	
<i>Georghiades and Another v. Republic</i> (1970) 3 C.L.R. 257,	25
<i>Georghiou v. Republic</i> (1976) 3 C.L.R. 74,	
<i>Piperi and Others v. Republic</i> (1984) 3(B) C.L.R. 1306,	30
<i>Μιλτιάδους και Άλλοι ν. Δημοκρατίας</i> (1989) 3(Γ) Α.Α.Δ. 1318,	
<i>Michael v. Republic</i> (No.1) (1975) 3 C.L.R. 136,	
<i>Evgeniou v. Republic</i> (1979) 3 C.L.R. 239,	35
<i>Hadjiioannou v. Republic</i> (1983) 3(B) C.L.R. 1041.	

Προσφυγές.

Προσφυγές εναντίον της απόφασης του Συμβουλίου του Ραδιοφωνικού Ιδρύματος Κύπρου, με την οποία τα ενδιαφερόμενα μέρη προήχθησαν στη θέση Τεχνικού Επιθεωρητή αναδρομικά.

40

Κ. Λοϊζου, για τον Αιτητή στην Υπόθεση Αρ. 516/88.

Γ. Κάιζερ, για τον Αιτητή στην Υπόθεση Αρ. 528/88.

5 Π. Πολυβίου, για τους Καθ' ων η αίτηση.

Ν. Κληρίδου, για το Ενδιαφερόμενο Μέρος Ξ. Αττίκη.

Cur. adv. vult.

10

ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, Δ.: Με την Προσφυγή Αρ. 516/88 ο αιτητής ζητά την ακύρωση:

15 (α) Της απόφασης του Συμβουλίου του Ραδιοφωνικού Ιδρύματος Κύπρου, (Ρ.Ι.Κ.), με την οποία προήχθη ο Ξένιος Αττίκης - ενδιαφερόμενο μέρος - στη θέση Τεχνικού Επιθεωρητή, αναδρομικά από 1η Δεκεμβρίου, 1983, που κοινοποιήθηκε με εγκύκλιο του Γενικού Διευθυντή ημερομηνίας 7 Απριλίου, 1988· και

20

(β) της απόφασης του Ρ.Ι.Κ. με την οποία οι Αγαθάγγελος Δικωμίτης και Νίκος Χαραλάμπους - ενδιαφερόμενα μέρη 2 και 3 - προήχθηκαν αναδρομικά από 1η Αυγούστου, 1984.

25

Ο αιτητής στην Υπόθεση Αρ. 528/88 ζητά την ακύρωση της προαγωγής των Αναστάση Φανή, Γεωργίου Παναγιώτου και Ξένιου Αττίκη - ενδιαφερόμενα μέρη - στη θέση Τεχνικού Επιθεωρητή, αναδρομικά από 1η Δεκεμβρίου, 1983, που κοινοποιήθηκε με εγκύκλιο του Γενικού Διευθυντή ημερομηνίας 7 Απριλίου, 1988.

30

Η πράξη, της οποίας η νομιμότητα προσβάλλεται στην Προσφυγή Αρ. 528/88, είναι η ίδια με εκείνη που προσβάλλεται με την πρώτη θεραπεία που ζητείται στην Προσφυγή Αρ. 516/88.

35

Ο αιτητής στην Προσφυγή Αρ. 516/88 στη διάρκεια της ακρόασης απέσυρε την προσφυγή του εναντίον της προαγωγής του ενδιαφερόμενου μέρους Αγαθάγγελου Δικωμίτη. Παραιτήθηκε της προσφυγής η οποία και θα απορριφθεί, γιατί μετά την παραίτηση ο αιτητής θεωρείται ότι έπαυσε να έχει έννομο συμφέρον. Ο αιτητής είναι ο αρμοδιότερος - *de juris et de jure* - κριτής του ιδίου συμφέροντος. Η παραίτηση από άσκηση του ενδίκου μέσου της προσφυγής για ακύρωση διοικητικής πράξης είναι δεκτή. (Βλ. *Republic v. Louca and Others* (1984) 3 C.L.R. 241, Θ. Τσάτσου - "Η Αίτησις Ακυρώσεως ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας"

40

ας", Έκδοση Τρίτη, σελ. 368).

Με την Προσφυγή Αρ. 516/88 προσβάλλονται δύο διαφορετικές διοικητικές πράξεις, οι οποίες λήφθηκαν από το ίδιο όργανο. Τα δικονομικά ζητήματα που εγείρονται είναι:-

(ι) Επιτρέπεται ή επιβάλλεται η συνεκδίκαση των προσφυγών χωρίς συνένωση ύστερα από δικαστική πράξη;

(ιι) Μπορεί στην ίδια προσφυγή να προσβληθεί η νομιμότητα δύο διαφορετικών διοικητικών πράξεων;

Η Αναθεωρητική Δικαιοδοσία του Δικαστηρίου έχει εισαχθεί με το Άρθρο 146 του Συντάγματος. Η παράγραφος 4 προβλέπει:-

"4. Επί τοιαύτης προσφυγής το δικαστήριο δύναται, διά της αποφάσεως αυτού:

(α) να επικυρώση, εν όλω ή εν μέρει, την τοιαύτην απόφασιν ή πράξιν ή παράλειψιν·

ή
(β) να κηρύξη την απόφασιν ή την πράξιν, εν όλω ή εν μέρει, άκυρον και εστερημένην ουδότηποτε αποτελέσματος·

ή
(γ) να κηρύξη την παράλειψιν εν όλω ή εν μέρει άκυρον και ό,τι παν το παραλειφθέν έδει να είχεν εκτελεσθή."

Η δικαιοδοσία αυτή ασκείται με βάση την παράγραφο 1 του Άρθρου 146 και τα Άρθρα 9(α) και 11 του περί Απονομής της Δικαιοσύνης (Ποικίλαι Διατάξεις) Νόμου του 1964, (Αρ. 33/64), είτε από την Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου, είτε από Δικαστή ή Δικαστές του Δικαστηρίου, οπότε όμως η απόφαση υπόκειται με βάση τα εδάφια (2), (3) του Άρθρου 11 σε έφεση ενώπιον της Ολομέλειας.

Το Δικαστήριο, με βάση την παράγραφο 4 του Άρθρου 146, εκδίδει είτε ακυρωτική απόφαση είτε απορριπτική. Η ακυρωτική απόφαση ενεργεί *ex tunc* και *erga omnes* εναντίον όλων, συμπεριλαμβανομένων και προσώπων που δεν έλαβαν μέρος στην προσφυγή. Όλα τα νομικά αποτελέσματα της προσβαλλόμενης πράξης εξαλείφονται και η πράξη θεωρείται ότι ουδέποτε υπήρχε.

Δεν είναι επιτρεπτό πράξη η οποία ακυρώθηκε να διατηρεί το ανύπαρκτο κύρος της για πρόσωπα άλλα από τον αιτητή. Στο

σύγγραμμα του Μιχ. Δενδία "Διοικητικόν Δίκαιον", Τόμος Γ'
σελ. 352 διαβάζομε:-

5 "2. Αποτελέσματα της ακυρωτικής απόφασης. - Η ακυρωτική απόφασις επάγεται την ακύρωσιν της προσβληθείσης πράξεως, ήτοι την νόμιμον αυτής κατάργησιν έναντι πάντων (erga omnes), δηλ. και των μη μετασχόντων της ακυρωτικής δίκης, διότι δεν είναι νοητόν πράξις, ήτις ηκυρώθη, ήτοι εξέλιπεν ως παράνομος, να διατηρή το ανύπαρκτον κύρος της ως προς δεδομένον πρόσωπον. Επέρχεται δε η κατάργησις 10 αυτής και εξ υπαρχής (ex tunc), εξαφανιζομένων και των εκ της εκτελέσεως της πράξεως παραχθέντων αποτελεσμάτων, αφ' ης παρήχθησαν, και επαναφερομένων των πραγμάτων εις ο χρονικόν σημείον ευρίσκοντο πριν ή η διοικήσις επιληφθή 15 του θέματος και υπό το τότε υφιστάμενον νομικόν και πραγματικόν καθεστώς. Ούτω η ακύρωσις ανατρέχει εις τον χρόνον εκδόσεως της πράξεως, αποβαίνει δηλ. αυτή ανύπαρκτος νομικώς, της διοικήσεως αδυνατούσης να θεωρή ταύτην ου μόνον ως υπάρχουσαν, αλλά και ως υπάρξασάν ποτέ."

20 (Βλ., επίσης, Πορίσματα Νομολογίας του Συμβουλίου της Επικρατείας 1929-1959, σελ. 279.)

25 Η παράγραφος 5 του Άρθρου 146 προνοεί ότι απόφαση που εκδίδεται με βάση την παράγραφο 4 του ίδιου Άρθρου δεσμεύει κάθε Δικαστή, όργανο ή αρχή στη Δημοκρατία, οι οποίοι υποχρεούνται στην ενεργό συμμεόρφωση με αυτή.

30 Με την απορριπτική απόφαση επικυρώνεται η απόφαση, πράξη ή παράλειψη και έτσι αναγνωρίζεται από το Δικαστήριο η νομιμότητα της.

35 Το αντικείμενο της προσφυγής είναι η νομιμότητα της προσβαλλομένης πράξης ή απόφασης. Όταν η προσφυγή στρέφεται εναντίον πράξης, η οποία έχει ήδη ακυρωθεί από το Δικαστήριο, η προσφυγή είναι απαράδεκτη λόγω του δεδικασμένου.

40 Ενόψει των πιο πάνω, προσφυγές οι οποίες στρέφονται εναντίον της ίδιας διοικητικής πράξης πρέπει να συνεκδικάζονται και να δικάζονται από την ίδια σύνθεση Δικαστηρίου μονομελούς ή Ολομέλειας, γιατί άλλωσπως η απόφαση στην προσφυγή που θα τελειώσει πρώτη παρασύρει και καθιστά απαράδεκτη την άλλη ή άλλες προσφυγές.

Η Γραμματεία του Δικαστηρίου και οι δικηγόροι έχουν υποχρέωση να προβαίνουν σε διευθετήσεις ή αιτήσεις, αντίστοιχα, για συνεκδίκαση των προσφυγών αυτών από την ίδια σύνθεση Δικαστηρίου. (Βλ. *Niövi Papaioannou and Others v. The Republic of Cyprus* (1989) 3(A) C.L.R. 38· *Menelaos Georghiades and Another v. The Republic of Cyprus, through the Public Service Commission* (1966) 3 C.L.R. 827.)

5

Οι Κανόνες Πολιτικής Δικονομίας δεν έχουν εφαρμογή, αναφορικά με την ομοδικία την αναφερομένη στην προσβολή περισσότερων της μίας διοικητικής πράξης με την ίδια προσφυγή, λόγω της φύσεως και του σκοπού της διοικητικής δικαιοσύνης.

10

Το Δικαστήριο εφαρμόζει τη δικονομία που ισχύει σε χώρες που έχουν το ίδιο σύστημα διοικητικού δικαίου, όπως η Ελλάδα. (Βλ. *Georghiou v. Republic* (1987) 3 C.L.R. 400· *Μαρία Σιμιλλή και Άλλος v. Κυπριακής Δημοκρατίας* (1990) 3 Α.Α.Δ. 463.)

15

Δεν χωρεί προσφυγή με το ίδιο δικόγραφο εναντίον περισσότερων της μίας αυτοτελούς διοικητικής πράξης, οι οποίες δεν είναι συναφείς.

20

Η προσφυγή είναι παραδεκτή μόνο αναφορικά με την πρώτη προσβαλλόμενη πράξη. Αναφορικά με μέρος της προσφυγής που προσβάλλει άλλη πράξη, η οποία δεν είναι συναφής με την πρώτη, η προσφυγή είναι απαράδεκτη και απορρίπτεται. Με επιείκεια το Δικαστήριο, αν πριν την απόρριψη καταχωρισθεί νέα προσφυγή, δεν θεωρεί τη δεύτερη προσφυγή εκπρόθεσμη, γιατί θεωρείται ότι είναι διαχωρισμός της πρώτης προσφυγής.

25

30

Στην Υπόθεση Αρ. 865/1933 η Ολομέλεια του Ελληνικού Συμβουλίου της Επικρατείας (Αποφάσεις Συμβουλίου Επικρατείας 1933 Β' ΙΙΙ) στη σελ. 556 είπε:-

"Επειδή ο ισχυρισμός του παρεμβαίνοντος ότι η παρά του αιτούντος προσβολή δι' ενός δικογράφου δύο αυτοτελών διοικητικών πράξεων ουδεμίαν έχουσών, ως ισχυρίζεται, σχέσιν ή συνάφειαν προς αλλήλας, εφ' όσον η μεν αφορά εις την άδειαν λειτουργίας εργοστασίου του παρεμβαίνοντος η δε εις την παύσιν λειτουργίας του εργοστασίου του αιτούντος, καθιστά άκυρον και συνεπώς απαράδεκτον το δικόγραφον, αβάσιμος κρίνεται και συνεπώς απορριπτέος διότι και εάν ήθελε γίνη δεκτόν ότι δεν υφίσταται συνάφεια μεταξύ των ενιαίως προσβληθεισών δύο διοικητικών πράξεων το γεγο-

35

40

5 νός τούτο δεν συνεπάγεται ολοσχερή ακυρότητα του δικο-
 γράφου της αιτήσεως, αλλά παραμένει τούτο εν πάση περι-
 πτώσει ισχυρόν διά την πρώτην των προσβαλλομένων πρά-
 ξων, ως προς ην υπάρχουν πάντα τα στοιχεία του νόμου
 10 ήτοι της υπ' αριθ. 44794 της 20 Ιουνίου 1933 αποφάσεως του
 Υπουργού της Συγκοινωνίας, ήτις αποτελεί και το αντικεί-
 μενον της παρούσης αποφάσεως, όσον δ' αφορά ετέραν υπ'
 αυτού αρχικώς διά του ιδίου δικογράφου προσβληθείσαν
 15 πράξιν, υπ' αριθ. 65465 από 26 Αυγούστου 1933 του αυτού
 Υπουργού, ο αιτών υπέβαλε και αυτοτελή αίτησιν, συμπλη-
 ρούσαν τας ελλείψεις της πρώτης, ήτις εξετάζεται κατ' ιδίαν
 εν ετέρα ταυτοχρόνω αποφάσει του Συμβουλίου τούτου."

15 (Βλ. Τσάτσος, ανωτέρω, παράγραφοι 25-26, σελ. 68, Δένδιας,
 ανωτέρω, σελ. 300-301, Πορίσματα Νομολογίας του Συμβουλί-
 ου της Επικρατείας, σελ. 273-274.)

20 Πράξεις ή αποφάσεις θεωρούνται συναφείς, εάν η μία πράξις
 αποτελεί προϋπόθεση της άλλης, ή αφορούν τον ίδιο αιτητή,
 στηρίζονται στις ίδιες διατάξεις του Νόμου, έχουν ταυτόσημη
 αιτιολογία και εξεδόθησαν στην ίδια διοικητική διαδικασία από
 το ίδιο όργανο.

25 Στην Προσφυγή Αρ. 516/88 οι δύο προσβαλλόμενες πράξεις
 δεν έχουν συνάφεια μεταξύ τους και ως εκ τούτου η προσφυγή
 αναφορικά με τη δεύτερη απόφαση είναι απαράδεκτη και θα
 απορριφθεί.

30 Το Δικαστήριο προχωρεί στην έκδοση απόφασης για τη νομι-
 μότητα της προαγωγής των ενδιαφερομένων μερών Αναστάση
 Φανή, Γεωργίου Παναγιώτου και Ξένιου Αττίκη που έγινε στις
 19 Φεβρουαρίου, 1988.

35 Στις 14 Νοεμβρίου, 1983, αποφασίστηκε η προαγωγή των εν-
 διαφερομένων μερών στη θέση Τεχνικού Επιθεωρητή - θέση
 προαγωγής - από 1η Δεκεμβρίου, 1983. Η απόφαση αυτή προ-
 σβλήθηκε με την Προσφυγή Αρ. 564/83. Στις 30 Μαΐου, 1986, το
 Δικαστήριο ακύρωσε τις προαγωγές για το μόνο λόγο ότι βασί-
 στηκαν σε Κανονισμούς που προνοούσαν για Συμβουλευτική
 40 Επιτροπή Επιλογής που δεν ήταν έγκυροι, γιατί δεν είχαν εγκρι-
 θεί από το Υπουργικό Συμβούλιο και δεν είχαν δημοσιευθεί
 στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας, όπως προβλέπει το
 Άρθρο 3 του περί των Οργανισμών Δημοσίου Δικαίου (Ρύθμισις
 Θεμάτων Προσωπικού) Νόμου του 1970 (Αρ. 61/70). Μετά την

ακυρωτική Απόφαση του Δικαστηρίου, ο νομικός σύμβουλος του ιδρύματος ορθά γνωμάτευσε ότι το ίδρυμα θα έπρεπε να επαναξετάσει το θέμα πλήρωσης των πιο πάνω θέσεων με βάση το πραγματικό και νομικό καθεστώς που ίσχυε κατά το χρόνο της απόφασης, δηλαδή 14 Νοεμβρίου, 1983, και ότι κατά την επανεξέταση δεν έπρεπε να λάβει υπόψη τις εκθέσεις της Συμβουλευτικής Επιτροπής Επιλογής που ήταν νομικά εξ υπαρχής άκυρες, αλλά έπρεπε να ενεργήσει με βάση τα υπόλοιπα στοιχεία που ίσχυαν στην ουσιαστική ημερομηνία.

Το Συμβούλιο, με βάση τα πιο πάνω, στις 19 Φεβρουαρίου, 1988, πήρε την προσβαλλόμενη απόφαση. Ξεχωρώ σκόπιμο να παραθέσω το σχετικό μέρος του πρακτικού:-

"Ενώπιον του Συμβουλίου κατατέθηκαν τα πιο κάτω έγγραφα:-

1. Προκήρυξη της κενής θέσης ημερ. 1.7.83.
2. Εγκεκριμένα σχέδια υπηρεσίας της θέσης Τεχνικού Επιθεωρητή.
3. Κατάλογος των αιτητών που υπέβαλαν αιτήσεις κανονικά.
4. Τα έγγραφα αιτήσεων των Αγαθάγγελου Δικωμίτη, Θεοχάρη Καρατσιόλη, Δώρου Ευθυμιάδη, Γεώργιου Παναγιώτου, Ανδρέα Φλωρίδη, Σολομώντος Παφίτη, Νίκου Χαραλάμπους, Ξένιου Αττίκη, Αναστάσιου Φανή, Ανδρέα Διακόπουλου, Λεύκου Κουκουλαρίδη.
5. Οι προσωπικοί φακέλοι όλων των 11 υποψηφίων περιλαμβανομένων και των εγγράφων των ετησίων εμπιστευτικών εκθέσεων.
6. Κατάλογος όλων των υποψηφίων κατά αρχαιότητα που ετοιμάστηκε από το Τμήμα Προσωπικού σύμφωνα με τους προσωπικούς φακέλους όπως η αρχαιότητα καθοριζόταν την 14.11.83.
7. Ακυρωτική Απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου στη προσφυγή αρ. 564/83 ημερ. 30.5.1986.

Το Συμβούλιο, λαμβάνοντας υπόψη όλα τα ενώπιον του στοιχεία που ανάγονται στον ουσιαστικό χρόνο δηλαδή 14.11.83 και

ασκώντας τη διακριτική εξουσία σύμφωνα με το άρθρο 10 του Περί Ραδιοφωνικού Ιδρύματος Κύπρου Νόμου Κεφ. 300Α και το άρθρο 3 του τροποποιητικού Νόμου 61/70 έκρινε με βάση

5 (α) την αξία των υποψηφίων, όπως αυτή καθορίστηκε από τους προσωπικούς φακέλους και τις εμπιστευτικές εκθέσεις,

(β) τα προσόντα των υποψηφίων, όπως αυτά καταγράφονται στις αιτήσεις τους και περιέχονται στους προσωπικούς φακέλους,

10

και

(γ) την αρχαιότητα των υποψηφίων, όπως αυτή εμφανίζεται στον 'κατάλογο υποψηφίων κατ' αρχαιότητα' και που επιβεβαιώνεται και από τους προσωπικούς φακέλους των υποψηφίων,

15

20 ότι οι υποψήφιοι:

20

Αναστάσιος Φανή
Γεώργιος Παναγιώτου
Ξένιος Αττίκης

25 υπερείχαν των άλλων υποψηφίων και αποφάσισε να τους προ-
αγάγει, σαν τους πιο κατάλληλους, στη θέση Τεχνικού Επιθεω-
ρητή στο Τμήμα Τεχνικών Υπηρεσιών αναδρομικά από την
1.12.83, δηλαδή, από την ίδια ημερομηνία που είχαν γίνει οι
προαγωγές σύμφωνα με απόφαση του Συμβουλίου ημερ.
30 14.11.83 και οι οποίες ακυρώθηκαν σε μετέπειτα στάδιο από το
Ανώτατο Δικαστήριο."

30

35 Ο αιτητής στην Προσφυγή Αρ. 528/88 πρόσβαλε την προαγω-
γή και των τριών ενδιαφερομένων μερών. Είναι όμως κατάδηλο
από τη γραπτή αγόρευση του δικηγόρου του ότι αναγνωρίζει ότι
το ενδιαφερόμενο μέρος Αναστάσης Φανή υπερέχει έκδηλα του
αιτητή. Αυτό υποστηρίζεται και από όλα τα στοιχεία ενώπιον
του Δικαστηρίου.

40

Αναφορικά με τα άλλα δύο ενδιαφερόμενα μέρη προβλήθη-
καν οι πιο κάτω λόγοι για ακύρωση:-

1. Το Συμβούλιο δεν επέλεξε τον καλύτερο υποψήφιο για τη
θέση.

2. Παραγνώρισε την αρχαιότητα του αιτητή.
3. Ο αιτητής υπερέιχε με βάση τις εμπιστευτικές εκθέσεις σε αξία χωρίς να υστερεί σε προσόντα από τα ενδιαφερόμενα μέρη. 5
4. Στη διάρκεια της υπηρεσίας του εκτελούσε καθήκοντα ανώτερα της θέσης του Τεχνικού Βοηθού, θέση που κατείχε από το 1971 μέχρι την προαγωγή στη θέση Τεχνικού Επιθεωρητή από 1η Αυγούστου, 1984. 10
5. Η αιτιολογία είναι ελαττωματική και αντίθετη με τις αρχές του διοικητικού δικαίου.

Τους ίδιους λόγους προβάλλει και ο αιτητής στην Υπόθεση Αρ. 516/88, ο οποίος όμως προσβάλλει μόνο την προαγωγή του Ξένιου Αττίκη. 15

Σύμφωνα με τους περί Ραδιοφωνικού Ιδρύματος Κύπρου (Διορισμοί και Προαγωγή) Κανονισμούς του 1987, που δημοσιεύτηκαν στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας, Αρ. 2282, της 18ης Δεκεμβρίου, 1987, Παράρτημα Τρίτο, Μέρος Ι, Κ.Δ.Π. 317/87, σελ. 1201, τα κριτήρια επιλογής είναι η αξία, τα προσόντα και η αρχαιότητα, όταν οι υποψήφιοι προέρχονται από το προσωπικό του Ιδρύματος - (Κανονισμός 4(1)). 20

Τα κριτήρια αυτά είναι τα ίδια με εκείνα που προβλέπονται στον περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμον του 1967, (Αρ. 33/67). Υπάρχει ευρύτατη νομολογία για τον έλεγχο αποφάσεων προαγωγής δημοσίων υπαλλήλων, η οποία έχει εφαρμογή και στην παρούσα υπόθεση. 30

Είναι πάγια νομολογία, ότι η διορίζουσα αρχή πρέπει να συνεκτιμήσει όλα τα νομοθετημένα κριτήρια και να καταλήξει στην επιλογή του καλύτερου υποψηφίου. 35

Ο ισχυρισμός του αιτητή στην Υπόθεση Αρ. 528/88 ότι εκτελούσε ανώτερα καθήκοντα της θέσης του Τεχνικού Βοηθού είναι νομικά αστήρικτος και καμιά επιρροή δεν μπορεί να ασκήσει στο αποτέλεσμα της προσφυγής ή τη νομιμότητα της προσβαλλόμενης απόφασης. 40

Οι θέσεις, όπως είναι φανερό από το σχέδιο υπηρεσίας, δεν χωρίζονται σε θέσεις τηλεόρασης και θέσεις ραδιοφώνου, αλλά θέσεις στο Ραδιοφωνικό Ίδρυμα Κύπρου. Οι Τεχνικοί Βοηθοί και

Επιβεωρητές, είτε ασκούν καθήκοντα στο τμήμα ραδιοφώνου, είτε ασκούν καθήκοντα στο τμήμα τηλεόρασης, είναι ισοβάθμιοι και χρειάζεται ειδικευση στη συντήρηση όλων των μηχανημάτων χωρίς την ανάγκη διάκρισης στο βαθμό εξειδίκευσης.

5

Ο αιτητής στην Προσφυγή Αρ. 528/88 είναι αρχαιότερος έξι μήνες από το ενδιαφερόμενο μέρος Παναγιώτου και τέσσερα χρόνια και έντεκα μήνες από το ενδιαφερόμενο μέρος Αττίκη.

10

Ο αιτητής στην Προσφυγή Αρ. 516/88 είναι αρχαιότερος του ενδιαφερομένου μέρους Αττίκη κατά τρία χρόνια.

15

Το ενδιαφερόμενο μέρος Αττίκης κατέχει πρόσθετα προσόντα που δεν περιλαμβάνονται στο σχέδιο υπηρεσίας, τα οποία όμως είναι συναφή με τα καθήκοντα της θέσης. Είναι απόφοιτος του Ανώτερου Τεχνολογικού Ινστιτούτου, έχει Δίπλωμα Ηλεκτρολογίας και έχει επιτύχει στις εξετάσεις τριών θεμάτων του πέμπτου έτους - (Communication Radio, Telecommunication Principles, Sound and Television) - του City and Guilds of London Institute.

20

Κατέχει το Full Technological Certificate του ίδιου Ινστιτούτου. Τα προσόντα αυτά είναι στοιχείο το οποίο λαμβάνεται υπόψη στην εκτίμηση της ικανότητας του υποψηφίου για την καλύτερη εκτέλεση των καθηκόντων της θέσης. Λαμβάνεται υπόψη στην επιλογή του καλύτερου υποψήφιου για διορισμό ή προαγωγή. Αν ο νομοθέτης είχε σκοπό να περιορίσει το κριτήριο "προσόντα" σε εκείνα που προβλέπονται από το σχέδιο υπηρεσίας θα το έκανε, αλλά τότε δεν θα μπορούσε να γίνει αξιολόγηση με βάση τα προσόντα. Η διορίζουσα αρχή δεν δικαιούται να παραγνωρίζει την κατοχή από υποψήφιο προσόντων τα οποία σχετίζονται με τη φύση των καθηκόντων της θέσης, αλλά πρέπει να τα συνεκτιμήσει με τα υπόλοιπα στοιχεία στη γενική αξιολόγηση των υποψηφίων, χωρίς να αποδίδει σε αυτά υπέρμετρη βαρύτητα. (Βλ. μεταξύ άλλων, *Andreou v. Republic* (1979) 3 C.L.R. 379· *Soteriadou and Others v. Republic* (1983) 3 C.L.R. 921· *Michaelides and Another v. Republic* (1987) 3 C.L.R. 2170· *Μάριος Δρουσιώτης και Άλλος ν. Κυπριακής Δημοκρατίας* (1989) 3(B) Α.Α.Δ. 519· *Nicos Dometakis v. The Republic of Cyprus* (1988) 3(C) C.L.R. 1673· *Κυπριακή Δημοκρατία μέσω Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας ν. Πέτρον Παπαμιχαήλ* (1989) 3(B) Α.Α.Δ. 823· *Μίχης Ζαπίτης και Άλλος ν. Κυπριακής Δημοκρατίας* (1989) 3(Γ) Α.Α.Δ. 1098· *Ιωάννης Κ. Ιωνά και Άλλος ν. Κυπριακής Δημοκρατίας* (1989) 3(Γ) Α.Α.Δ. 1775· *Δρ. Χρυσόστομος Χριστοφή ν. Κυπριακής Δημοκρατίας* (1989) 3(Δ) Α.Α.Δ. 2245.)

25

30

35

40

Η αρχαιότητα από μόνη της δεν αποτελεί αποφασιστικό κριτήριο και δεν μπορεί να υπεριοχυσει. Η διορίζουσα αρχή πρέπει να λαμβάνει υπόψη το σύνολο των κριτηρίων - αξία, προσόντα, αρχαιότητα - η δε αρχαιότητα μπορεί να κλίνει την πλάστιγγα αν δύο υποψήφιοι είναι περίπου ισοδύναμοι στα πρώτα κριτήρια. Βεβαίως πρέπει να γίνει συνεκτίμηση όλων των κριτηρίων. (Βλ. *Costas D. Partellides v. Republic (Public Service Commission)* (1969) 3 C.L.R. 480· *Smyrniotis v. Republic* (1983) 3 C.L.R. 124· *Republic v. Zachariades* (1986) 3 C.L.R. 852.)

5

Οι αιτητές δεν υπερετρούν σε αξία από τα ενδιαφερόμενα μέρη, όπως φαίνεται από τις εκθέσεις και τα στοιχεία που ήταν ενώπιον του Συμβουλίου και του Δικαστηρίου.

10

Η νομιμότητα της προσβαλλόμενης απόφασης θα κριθεί με βάση τις ακόλουθες αρχές που έχουν καθιερωθεί από το Δικαστήριο τούτο:-

15

1. Το Διοικητικό Δικαστήριο δεν ακυρώνει απόφαση διορισμού ή προαγωγής αν η απόφαση λήφθηκε σύμφωνα με το Νόμο και τα γεγονότα της συγκεκριμένης υπόθεσης και ήταν εύλογα επιτρεπτή.
2. Το Δικαστήριο δεν υποκαθιστά τη δική του κρίση, αναφορικά με την επιλογή του καταλληλότερου υποψήφιου για προαγωγή ή διορισμό, με την κρίση του αρμόδιου οργάνου.

20

25

(Βλ., μεταξύ άλλων, *Alexandros Christou and Others and The Republic (Public Service Commission)* 4 R.S.C.C. 1, σελ. 6· *Charalambos Georghiades and Another v. Republic (Public Service Commission)* (1970) 3 C.L.R. 257, στη σελ. 268· *Odysseas Georghiou v. Republic (Public Service Commission)* (1976) 3 C.L.R. 74, σελ. 82· *Piperi and Others v. Republic* (1984) 3 C.L.R. 1306· *Republic v. Zachariades* (ανωτέρω)· *Κλέαρχος Μιλτιάδους και Άλλοι v. Κυπριακής Δημοκρατίας* (1989) 3(Γ) Α.Α.Δ. 1318.)

30

35

Το Δικαστήριο δεν επεμβαίνει, εκτός εάν ο αιτητής αποδείξει έκδηλη υπεροχή έναντι του υποψήφιου που προάχθηκε (*Niki Michael (No. 1) v. Republic (Public Service Commission)* (1975) 3 C.L.R. 136· *Evgeniou v. Republic* (1979) 3 C.L.R. 239· *Hjiloannou v. Republic* (1983) 3 C.L.R. 1041).

40

Το Δικαστήριο εξέτασε με προσοχή τους ισχυρισμούς των δικηγόρων των αιτητών σε συνάρτηση με όλα τα στοιχεία ενώπιον

του και έχει καταλήξει ότι οι αιτητές δεν έχουν αποδείξει έκδηλη υπεροχή έναντι των ενδιαφερομένων μερών.

5 Το Συμβούλιο του Ιδρύματος σύμφωνα με το νόμο άσκησε τη διακριτική του ευχέρεια και οι προσβαλλόμενες προαγωγές ήταν εύλογα επιτρεπτές σε αυτό.

10 Η αιτιολογία είναι σαφής και επαρκής και περαιτέρω συμπληρώνεται από τα στοιχεία των φακέλων. Δεν είναι αντίθετη με το Νόμο, τους Κανονισμούς ή τις αρχές του Διοικητικού δικαίου.

Για τους πιο πάνω λόγους οι προσφυγές απορρίπτονται.

15 Καμιά διαταγή για έξοδα.

Οι προσφυγές απορρίπτονται χωρίς έξοδα.